

LIBRI Eugenia Maria

psiholog, psihoterapeut, consilier școlar

Puterea prieteniei

Poveste terapeutică
pentru vindecarea sentimentelor
de bullying, prejudecăți, discriminare
și rezolvarea acestora

Ilustrații

Silvia Crișan

EDITURA

TANA

A fost odată ca niciodată un tărâm uitat de lume, nu departe de zgomotul civilizației de azi. În acest ținut, trăia într-o fermă mare și frumoasă, o familie de păuni. Ei locuiau pe aceste meleaguri de mulți, mulți ani, fiind mândria acestei zone. Oricine venea în vizită aici nu putea să nu observe că aceste păsări minunate aveau un statut privilegiat. Ele puteau să se plimbe pe oriunde și să facă tot ceea ce își doreau.

Ca orice familie și familia noastră de păuni era formată din mama Păuna, tatăl Păun și mica lor fiică, Păunița. Doamna Păuna era frumoasă și elegantă și mai toată ziua o vedeai în mijlocul ogrăzii încercând să organizeze activitățile tuturor păsărilor din curte. Ea hotăra ce are de făcut fiecare pasăre din fermă, unde să lucreze, ce cantitate de produse poate primi. La fiecare sfârșit de săptămână organiza petreceri, atât pentru familia ei, cât și pentru celelalte viețuitoare ale fermei. Înaltă, subțire, cu un penaj deosebit, frumos colorat, vorbea calm și elevat, deoarece studiasse la cele mai bune școli pentru păuni. Provenea dintr-o familie de renume, de aceea învățase de mică să aibă un program foarte bine organizat, așa că știai mereu unde o poți găsi. Reușea să îmbine cu succes activitățile zilnice: timpul de plimbare sau cel petrecut cu prietenele ei de o viață, grija față de fiica ei și activitățile din ogradă.

Tatăl Păuniței, domnul Păun, era o ființă impunătoare, athletică, stilată. Îl vedeai mai mereu plimbându-se cu coada sa ca un evantai cu 100 de ochi, cu un colorit atât de unic și deosebit, încât îi determina pe toți cei care îl vedeau să se încline în fața lui și să-l respecte. Fie că era în mijlocul lanului de grâu, fie pe la grajduri, prin livezile sau șirurile de viță de vie, părea greu abordabil și te simțeai intimidat doar dacă îți arunca o privire. Cu toate acestea, avea un suflet blajin și nu de puține ori, seara, după o zi încărcată, se juca cot la cot cu Păunița, lăsându-se dus de valul copilăriei și făcând multe năzbâtii, astfel că doamna Păuna, sobră din fire, îi muștruluia teribil. Și după cum v-ați dat seama, parcă doar Păunița putea ajunge la sufletul lui, ei nerefuzându-i niciodată nimic.

Să fi avut Păunița câțiva anișori, când în curte și-a făcut apariția o familie de găinușe pitice, de culoare, venită de departe, din Africa. Această nouă familie de păsări a fost încă de la început marginalizată și intimidată de către toate celelalte păsări, doar pentru că erau mai mici și aveau o culoare mai închisă, nevăzută până acum la păsările din acest ținut.

